

Rest deraf findes i Bestemmelsen om, at vedkommende i 10 Aar, før Trangen til Alderdomsunderstøttelsen indtræder, skal have holdt sig fri for Fattighjælp. Det er et Moment, som ganske savner et tilsvarende ved Anvendelsen af Alderdomsforsørgelseslovens Regler i dette Tilfælde, skønt det virkelig maa siges, at det vilde være meget lettere og rimeligere for en Person at sikre sig mod Ulykkestilfælde, end at sikre sig mod Følgerne af Alderdommen og forsørge sig selv i sin Alderdom. Det vil altsaa efter min Opfattelse være særdeles vanskeligt overhovedet at gaa til en Lovgivning, der vil lægge Reglerne i Alderdomsforsørgelsesloven til Grund for Reglerne paa det heromhandlede Omraade om Arbejdernes Forsikringskrav efter Ulykkestilfælde. Dernæst vil jeg sige, at det, selv om Lovforslaget kun fremtræder som en midlertidig Foranstaltning, forekommer mig meget uheldigt at ville indføre Regler, der paalægge det offentlige alle Byrderne ved en Forsikring, naar man dog maa være paa det rene med, at man ved den endelige Ordning af dette Spørgsmaal vil og bør lægge en ikke ringe Del af Byrden over paa Deltagerne i Arbejdet, hvad enten det er Arbejdsgiverne eller den selvstændige Arbejder. Jeg tror ikke, at det vil være den rette Vej at gaa. Endelig skal jeg, hvad jeg ogsaa nævnede ved Behandlingen af Ændringsforslaget under Ulykkesforsikringsloven, bemærke, at der ikke foreligger nogen som helst Oplysning om, hvilke Byrder man vil paalægge Kommunerne eller Staten efter dette Lovforslag. Det forekommer mig at være ganske umuligt at gaa til en Ordning, inden man i saa Henseende har noget Overblik over, hvor langt man kommer ud.

Jeg mener saaledes ikke, at Forslaget, som det her foreligger, egner sig til Grundlag for en Lovgivning paa dette Omraade, men der er jo kommet Antydninger frem om, at man meget godt kan lade Forslaget gaa videre, fordi det ved eventuel Behandling kunde komme sammen med andre Forslag, der indskrænke sig til visse Grene af Arbejdere, navnlig Landarbejdere, saaledes som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) har antydet; og i saa Henseende kan jeg ogsaa slutte mig til Ønskerne om at kunne komme til en Ordning paa dette Omraade. Jeg er enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds i, at det paa ingen Maade kan betragtes som en Statsopgave at gaa til en Lovgivning om en almindelig Ulykkesforsikring, og for saa

vidt finder jeg, at det paa ingen Maade vil være paa sin Plads at give et saadant Løfte, som ligger i Indledningen til § 1, men paa den anden Side kan jeg meget godt være med til at søge en Ulykkesforsikringsordning for Landarbejdere, hvis der kunde komme et passende Forslag frem herom, og i den Henseende skal jeg være villig til at medvirke til Sagens videre Drøftelse. Jeg ser derfor for mit Vedkommende heller ikke nogen Hindring for det foreliggende Lovforslags videre Behandling, naar man kun ikke betragter det som et Grundlag, paa hvilket en endelig Lov vil kunne bygges.

Ordføreren for Forslagsstillerne (F. Bojsen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte, at han sluttede sig til den velvillige Modtagelse, som Forslaget havde fundet, saaledes forekom det ham, at han kunde betegne den. Jeg deler ikke denne Opfattelse af Sagens Modtagelse her i Tinget, idet det er kommet ganske tydelig frem, at den Modstand, som dette Forslag møder eller mødte før Julen, ikke alene var begrundet, som man den Gang angav, i, at man ikke vilde hindre det da foreliggende Lovforslags Gennemførelse ved at hæfte noget andet dertil, men at Modstanden hidrører fra selve Indholdet af dette Forslag, som jo særlig det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) betegnede saaledes, at han end ikke kunde benytte det som Grundlag for en Forhandling, og deri høre vi jo nu, at han er enig med den højtærede Indenrigsminister. Jeg konstaterer dette; thi ganske vist havde ogsaa jeg det Indtryk, at de Grunde, der bleve givne under Behandlingen af det Lovforslag, der forelaa før Jul, ikke vare de eneste og ikke de endelige, men at Modstanden rakte videre, og at det altsaa vil have lange Udsigter, før vi kunne naa videre i denne Sag, der foreløbig nu er bleven afsluttet. Jeg har imidlertid ikke just følt, at der under den Diskussion, som i Dag har fundet Sted, er fremført egentlig virkelige eller vægtige Grunde mod at fremme Sagen ogsaa paa det her foreliggende Grundlag. Jeg tilstaar, at det Indtryk, jeg har faaet af de fremkomne Indvendinger, er, at de have været af en noget søgt Karakter. Man har været særdeles ivrig efter og optaget af at finde Indvendinger mod Forslaget og har søgt dem der, hvor de aabenbart ikke findes. Men navnlig blev jeg meget forundret ved at høre det ærede Medlem for